

GUNIA (27) *sb f*

gunia (27), [guna].

sg N guniã (10); -ã (3), -a (1), -(a) (6); -ã *Murm*; -ã : -a *Mącz* (2 : 1). ◊ *G* gunie (1). ◊ *A* gunię (4) [*w tym*: -e (1)]. ◊ *I* gunią (3). ◊ *pl N* gunie (2). ◊ *G* guń (1). ◊ *A* gunie (4). ◊ *L* guniach (1). ◊ *du N (cum nm)* guni (1) *PudłFr* 78.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVIII w.

1. *Proste, grube odzienie, noszone przez ubogich ludzi; endormis Mącz, Calep, Cn; cento BartBydg, Mącz; synthesis Mącz; heteromaschala Calep; gaunacum, gausape, penula gausapina Cn (11) : A Ezop w pośrzodku ich ftał/ A fzpetną fie gunią odział BierEz Bv; BartBydg 26; Amphimalla. To co ná obie ftronie kołmáte yeft/ yáko bywáyą gunie na obie ftronie kudłáte. Mącz 8a; Synthesis [...], Krótkie odzienie niewolnicze z grubego fukniská vczynione/ Gunią może być zwano. Mącz 437b, 47b, 103d; Braccarii – Czi ktorzi, gunie tkaią. Calep 138a, 138a, 362b, 480b.*

Szereg: »gunia, skorka« (1): obchodzili w guniách/ w kozłęczych fškorkách/ w niedoftátku/ y wćifku ReszList 150.

2. *Gatunek grubego sukna, także okrycie z niego, derka, koc; toralia Murm, BartBydg; cilicium Mącz, Cn; gausape Calep, Cn; lodices BartBydg; dorsualis Mącz; penula mulonia, sagum, stragulum crassum a. villosum, subcoacta Cn (16) : Murm 147; BartBydg 160b; Item zeznal yfz zmazurem vkradli v kapinofzky wrynku gunye fukyenne trzi LibMal 1553/173v, 1553/174: [2 r.]; Podzyálacie też przykrycie nad nim/ nádzyálawfzy guń s fierści kozyey BielKron 33; Cilicium, Odzienie albo guniá z włofienia capów albo kozłów Mącz 53d, 95a; potym włoż nań [na konia] prześciérádło białe/ y gunię możefz SienLek 190v, 190v; RejZwierc 54; té dwie guni kniému/ Pómcoc wielką dáły mi leżeniu miękkiemu PudłFr 78; Amphitapa – Gunia z obu ftron kołmata. Calep 64a; Gausapina – Suknia z gunie. Calep 448b, 448a, b; [Guná/ et Guniá/ Cilicium, stragulum, cento, lodix, dorsuale. Volck Gggv.]*

Synonimy: 1. siermięga, skorka; 2. deka, koc, kołdra, nastółka.